

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Благоевград , 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ** в публично заседание на десети март, през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Красимир Аршинков
Членове:	Атанас Маскръчки Диана Узунова

при участието на секретаря Магдалена Коцакова
в присъствието на прокурора Ирина Александрова Аспарухова (ОП-
Благоевград)
като разглежда докладваното от Атанас Маскръчки Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211200600086 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.313 и сл. от НПК и е образувано
по въззивен протест на Районна прокуратура – Б. и въззивна жалба на адв.
А.В. – защитник на подс. С.С., против Присъда № 90. / 26.10.2020 год.,
постановена от Районен съд – Б. по н.о.х. дело № 130 / 2020 год.

Според изложението в протеста, поддържан в съдебно заседание
пред въззивната инстанция от Окръжна прокуратура – Б. присъдата на
първоинстанционния съд е необоснована и незаконосъобразна. Прокурорът
счита, че обвинението срещу подс. С.С. за извършено престъпление по
чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК е доказано по несъмнен начин, поради което се
иска подсъдимият да бъде признат за виновен и осъден по същото обвинение.
В тази връзка се застъпва тезата, че не са налице предпоставките за

приложение разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК.

Подс. С.С. – редовно призован, не се явява за съдебно заседание по делото. Същият се представлява от защитник, който оспорва протеста и поддържа подадената от него въззивна жалба. Излагат се алтернативни тези за липса на съставомерност на инкриминираното деяние, поради което липсват основания подсъдимият да бъде наказван, респ. че следва да бъде санкциониран по административен ред.

Пред въззивната инстанция не са ангажирани нови доказателства.

Окръжният съд разглежда протеста и жалбата в качеството си на въззивна инстанция и след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, при спазване на изискванията на чл.314 от НПК, за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивните протест и жалба са подадени в срока по чл.319, ал.1 от НПК и са процесуално допустими, а разгледани по същество са неоснователни:

С обжалваната присъда подсъдимият С. А. С. от гр. С. е признат за невинен - за това, че на 27.08.2018 год. в 15:25 часа по ул. "П." в гр. С. е управлява моторно превозно средство - лек автомобил, марка и модел "Б..530 Д", с номер на рама WBAN. и номер на двигател 2., предишен рег. № СА 12., което не е регистрирано по надлежния ред - престъпление по чл. 345 , ал.2 вр. с ал.1 от НК, като на основание чл. 305, ал.6 вр. с чл. 301, ал.4 от НПК и чл. 175, ал.3 от Закона за движение по пътищата му е наложено административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 8 месеца и „Глоба“ в размер на 400 лева.

Настоящият състав на въззивния съд намира, че така постановената присъдата следва да бъде потвърдена, макар и по различни мотиви.

Фактическите положения по делото са правилно установени. Със законоустановените способности за събиране и проверка на доказателства обективно, всестранно и пълно са изяснени всички релевантни за правилното

решаване на делото въпроси. В резултат на анализа на доказателствения материал се установяват следните безспорни фактически обстоятелства, възприети от първоинстанционния съд:

Подсъдимият С. А. С. е на 31 години, неженен, с основно образование, работещ. Същият е неосъждан, освобождаван е от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК.

Подсъдимият С.С. е правоспособен водач на МПС, категория "В" и "АМ", СУМПС № 281667515/03.07.2012 год. по описа на ОД на МВР - Б., валидно до 03.07.2022 год. Той живее постоянно в чужбина, но в почивките си се прибира в Р. Б. На 10.05.2018 год. С. влязъл в Република Б. през ГКПП "А. С." и решил да си купи автомобил от авто-къща "А. П." в кв. "Г." на гр. С. С договор за покупко-продажба от 10.05.2018г. С. купил лек автомобил от А. И. Д., действащ чрез пълномощника си В. П. Г. - лек автомобил марка и модел "Б. 530 Д" с регистрационен номер СА 1., номер на рама WB. и номер на двигател 28.3. Договорът е заверен нотариално с рег. № 6204/10.05.2018 год. на Нотариус В. А. с район на действие - СРС, рег. № 32 в Нотариалната камара на РБ, съгласно изискването на чл. 144, ал. 2 от ЗДвП.

С. бил длъжен, съгласно изискването на чл. 145, ал. 2 от ЗДвП, в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянен адрес или адрес на регистрация на собственика. Той не изпълнил това задължение и не подал искане и необходимите документи за регистрация на автомобила в Сектор "ПП" при ОД на МВР - Благоевград, който е местно компетентна служба по неговата регистрация по постоянен адрес. На 31.05.2019 год. напуснал Р. Б. и докато се намирал във Великобритания изтекъл едномесечния срок за регистрация на лекия автомобил. На 26.06.2018 год. С. се върнал в България, но не предприел действия за регистрация на автомобила и на 11.07.2018г. служебно с отбелязване в автоматизираната информационна система на КАТ автомобилът бил deregистриран, за което С. не е уведомен.

На 27.08.2018 год. в 15:25 часа С. управлявал автомобила по ул. "П." в гр. Симитли, в посока гр. Р. - гр. С. когато бил спрян за проверка от полицейски служители от ОДМВР Б. - Я. В. и В. И. - младши автоконтрольори към Сектор "Пътна полиция". Проверката установила, че

автомобилът се управлява от С.С. и че автомобилът е със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП, считано от 11.07.2018 год., отбелязано в Автоматизираната информационна система на КАТ “Регистрация на ППС и собствениците им“. Предвид установеното свид. Я. В.и съставил АУАН, серия Д, № 40.//27.08.2018 год. по описа на Сектор “ПП“ при ОД на МВР - Б.за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП. Въз основа на акта не е издадено наказателно постановление, а е образувано наказателно производство ДП № 7852 ЗМ-375/2018г. по описа на 02 РУП Благоевград за извършено престъпление по чл. 354, ал.2 вр. с ал.1 от НК. В хода на разследването С. обяснил, че действително е управлявал закупения от него автомобил на 27.08.2018г., но не е знаел, че трябва в месечен срок сред закупуването му да го пререгистрира и не е знаел, че регистрацията е прекратена, а когато при тази проверка е разбрал, в най-кратък срок е регистрирал автомобила.

Визираните фактически обстоятелства се установяват по несъмнен и безспорен начин от събраните в хода на ДП доказателства: показанията на свидетелите М., И. В., Д. и И. както и приобщените по делото писмени доказателства.

При така установените фактически обстоятелства настоящият състав на визивния съд намира, че подс. С.С. следва на основание чл.304 от НПК във вр. с чл.9, ал.2 от НК да бъде признат за невиновен и оправдан по възведеното му обвинение за извършено престъпление по чл.345, ал.2, вр. ал.1 от НК.

Възъзният съд счита, че в случая от обективна страна се установяват всички елементи на състава на престъпление по **чл.345, ал.2, вр. ал.1 от НК**: Подс. С. А. С. на 27.08.2018 год. в 15:25 часа по ул. “П.“ в гр. С. е управлява моторно превозно средство - лек автомобил, марка и модел “Б.Д“, с номер на рама WBA. и номер на двигател 28., предишен рег. № СА 1.М, което не е регистрирано по надлежния ред - престъпление по чл. 345, ал.2 вр. с ал.1 от НК.

Конкретните действия на престъпна проява на подсъдния обективират отношението му към деянието /неговата интелектуалната и волевата насоченост/. От субективна страна, съдът намира, че деянието е

осъществено от подсъдимия при умисъл, които е обхващал обстоятелствата, ч е управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред. Незнанието на закона не е извинително поведение, защото то не се припокрива с института на фактическата грешка по чл. 14 НК, към който нормата на чл. 11 ЗАНН препраща. Поради това и не е необходимо субектът да съзнава, че извършеното от него е противоправно, т.е. запретино от закона, нито че е наказуемо, че за неговото осъществяване е предвидено съответно наказание. Вината е предпоставка за наказването на дееца, но тя не предполага наказуемост на деянието. Ето защо и тезата на първата инстанция, че подс. С. е действал при условията на непредпазливост не може да бъде споделена.

От друга страна въззивния съд счита, че макар деянието, извършено от подсъдимия формално да осъществява признаците на посочения престъпен състав по чл.345, ал.2, вр. ал.1 НК, същото не съставлява престъпление предвид обстоятелството, че неговата обществена опасност е явно незначителна.

Настоящият състав на въззивния съд намира за неоснователни възраженията на прокурора, че в случая е неприложима разпоредбата на чл.9, ал.2 НК. В тази връзка следва да се отбележи, че визираната разпоредба е норма от Общата част на Наказателния кодекс и е приложима за всички престъпни състави, дефинирани в неговата Специална част, независимо дали техният предмет има или няма парична равностойност. Единственото условие е деянието, макар и да осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление, поради своята малозначителност да не е общественоопасно или неговата опасност да е явно незначителна. Други изисквания законът не поставя /Тълкувателно решение № 113 от 16.XII.1982 г. по н. д. № 97/82 г., ОСНК/.

Преценката затова дали по отношение извършеното деяние е налице хипотезата на чл.9, ал.2 НК, т.е. дали едно деяние е обществено опасно или неговата обществена опасност е явно незначителна, следва да се прави във всеки конкретен случай, тъй като разпоредбата на чл.9, ал.2 НК е приложима за всяко престъпление. Съгласно текста на чл.9, ал.2 НК, не е

престъпно деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Теорията и практиката са категорични, предвид анализа на тази норма, че приемането на едно деяние за малозначително, казано с други думи - непрестъпно, е възможно да се обмисли в два варианта - липса на обществена опасност поради малозначителност на същото /деянието/ и извеждане на обществена опасност на деянието, но с характеристиката на явна нейна незначителност. Във всеки от случаите трябва да се изследват деянието и обществената опасност - два от признаците, правещи кое да е престъпление такова.

Конкретиката на процесния казус очертава, че подс. С.С. е управлявал визираното МПС, което е било служебно deregистрирано, тъй като подсъдимият като нов собственик не регистрирал лекия автомобил по постоянния си адрес в определения от закона срок, с което е допуснато формално нарушение на закона. Няма никакви данни обвиняемият да е извършвал друго противоправно деяние с това МПС. Наред с това подс. С. не се характеризира с висока степен на обществена опасност. Същият е неосъждан и трудово ангажиран. Ето защо няма база, на която да се стъпи, за да се прецени, че стореното от него застрашава обществените отношения в достатъчна степен, изисквана от закона, за да бъде това деяние квалифицирано като престъпление и счетено за съставомерно по чл.345, ал.2 вр. ал.1 НК. Липсата на обществена опасност изпъква още повече в сравнение и с останалите предмети на престъпна дейност, визирани в обсъжданата норма. В този смисъл съдът счита възраженията на прокурора за неоснователни.

Настоящият състав на въззивния съд споделя тезата, че в случая обвиняемият С.С. следва да бъде санкциониран с налагане на административно наказание за нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл.336, ал.1, т.4 от НПК, когато оправдае подсъдимия, въззивният съд му налага административно наказание, когато извършеното деяние се наказва по административен ред в предвидените в особената част на НК случаи или когато съставлява административно нарушение, предвидено в закон или указ. В случая е несъмнено, че инкриминираното

деяние е съставомерно административно нарушение по чл.175, ал.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, съгласно който се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Така установената и неоспорена от страните фактическа обстановка налага несъмнен и категоричен извод, че с описаното по-горе деяние подс. С.С. е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП вр. чл.145, ал.2 вр. чл.140, ал.1 от ЗДвП и чл.2 и чл.3, ал.1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Ето защо и отчитайки посочените по-горе обстоятелства, касаещи невисоката степен на обществена опасност на подсъдимия и на конкретното инкриминираното деяние, и същевременно съобразявайки данните за извършени от него други административни нарушения по ЗДвП, съдът намира за адекватно на извършеното деяние и справедливо на С.С. да бъдат наложени определените от районния съд санкции, а именно: лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 8 месеца и с глоба от 400 лева.

С оглед на горното въззивният съд счита, че Присъда № 908313 / 26.10.2020 год., постановено от Районен съд – Б. по н.о.х. дело № 130 / 2020 год. срещу подс. С. А. С. като краен резултат следва да бъде потвърдена.

По изложените съображения и на основание чл.338 вр. чл.337, ал.3 от НПК Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 908313 / 26.10.2020 год., постановена от Районен съд – Б. по н.о.х. дело № 130 / 2020 год.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____